

KlachtenCommissie Onvrijwillige Zorg (KCOZ)

Beslissing inzake de klacht van

<naam klager>

over

Trajectum, <locatiennaam>

DE PROCEDURE

(Naam klager, verder ook te noemen: klager) heeft op 16 februari 2021 een klacht ingediend over het feit dat hem op 23 januari van dit jaar geweigerd is een rondje te gaan fietsen. Dat is in strijd met zijn zorg en verlofplan.

Trajectum (verder ook te noemen: de zorgaanbieder of de verweerder) heeft de klacht op 1 maart 2021 ter behandeling doorgestuurd aan de KlachtenCommissie Onvrijwillige Zorg (hierna kortheidshalve aangeduid als de commissie).

De commissie heeft de zorgaanbieder gelegenheid gegeven om op de klacht te reageren. Het verweerschrift met bijlagen heeft de commissie op 8 maart 2021 ontvangen. Partijen hebben kennis genomen van elkaars stukken.

Op 18 maart 2021 heeft de commissie een online zitting gehouden ter bespreking van de klacht. Aan de online zitting namen deel: de klager, bijgestaan door, cliëntvertrouwenspersoon (cvp). En namens de zorgaanbieder: behandelverantwoordelijke en orthopedagoog.

FEITEN EN OMSTANDIGHEDEN

De commissie gaat op grond van hetgeen in de schriftelijke stukken en ter zitting naar voren is gebracht uit van het navolgende.

Klager woont sinds juni 2020 op <locatiennaam en afdeling>. De rechtbank heeft op 18 januari 2021 een rechterlijke machtiging (RM) tot opname en verblijf op grond van artikel 24 van de Wzd afgegeven. Klager heeft een stoornis binnen het autismespectrum

en in het verleden van forse gedragsproblematiek, veelal in combinatie met middelengebruik. De Wzd is van toepassing op deze klager. <Locatiennaam>, onderdeel van zorginstelling Trajectum is blijkens de gegevens uit het CIBG een geregistreerde Wzd accommodatie, aan <adres>.

DE KLACHT

Klager klaagt erover dat hij op zaterdag 23-01-2021 niet mocht gaan fietsen van de leiding. Klager geeft aan dat in zijn zorgplan staat dat zijn persoonlijk begeleider een verlofplan maakt waarbij in ieder geval is opgenomen dat klager de volgende vrijheden heeft: "Onbegeleid terrein en regio en landelijk naar ouders en begeleid landelijk voor overige verloven. De 1^e geneeskundige (red. WZD-functionaris) heeft de verantwoordelijkheid voor het verlofbeleid." De afspraak in zijn zorgplan is, aldus klager dat hij alleen met de groepsleiding hoefde af te stemmen op het moment dat hij er behoefte aan had om van het terrein af te gaan.

Onlangs is echter besloten dat voor alle cliënten van de afdeling verlof alleen wordt toegestaan indien een van de twee behandelaars hiervoor toestemming heeft verleend. Dat kan in het weekend tot problemen leiden als de behandelaars er niet zijn. Klager moet daarom al vóór het weekend aangeven of hij in het weekend op onbegeleid verlof wil. Een spontaan fietstochtje wanneer klager daar behoefte aan heeft, is daardoor niet meer mogelijk. Klager is het daarom niet eens met deze gang van zaken omdat klager door deze nieuwe afspraak belemmerd wordt in het opnemen van zijn verlof. Deze nieuwe afspraak is hem mondeling medegedeeld.

Klager stelt dat er gehandeld is in strijd met artikel 55 lid 1 sub c WZD (het uitvoeren van het zorgplan, bedoeld in de artikelen 12 en 13, voor zover dat betrekking heeft op onvrijwillige zorg). De commissie corrigeert dit ambtshalve en geeft aan dat er volgens klager gehandeld is in strijd met artikel 55 lid 1 sub f (klacht over de nakoming van een verplichting of een beslissing over verlof).

HET VERWEER

Verweerders verklaren dat klager nooit een onbeperkt recht op verlof heeft gehad. Er moest altijd al getoetst worden of de klager aan de verlofmarges voldeed alvorens hij op verlof mocht gaan. Er is nu wel nieuw beleid inzake verlof opgesteld naar aanleiding van een incident met een andere cliënt (forensische psychiatrie). Het uitgangspunt is dat begeleiders voorafgaand aan elk verlof buiten het terrein expliciet toestemming moeten vragen aan een van beide behandelaars. De behandelaars zijn op de hoogte van de verlofmarges van alle cliënten en kunnen daarom aangeven of het gevraagde verlof is toegestaan. De marges en eventueel specifieke individuele afspraken zijn te vinden in het signaleringsplan van de cliënt (in te zien in het EPD). De toestemming van de behandelaar geldt voor alle cliënten van <naam afdeling> en is ingevoerd na voornoemd incident. De afspraken hieromtrent zijn meermaals en op verschillende wijzen (mondeling en schriftelijk) besproken met begeleiders. Deze afspraken inzake verlof zijn met akkoord van reclassering, management <locatiennaam>, raad van bestuur van Trajectum en justitie opgesteld met als doel om herhaling van incidenten te voorkomen. Deze

afspraken gelden ook voor de verloven van niet-justitiabelen zoals de klager omdat ook daarvoor duidelijke afspraken gelden die dienen te worden nageleefd vanuit de Wzd. Dat de begeleider hierbij als extra stap toestemming moet vragen aan de behandelaar is niet in strijd met het verlofplan.

OVERWEGINGEN

Ten aanzien van bevoegdheid en ontvankelijkheid

De commissie is bevoegd om de klacht in behandeling te nemen want de klacht heeft betrekking op een beslissing of nakoming van een verplichting zoals opgesomd in artikel 55 Wzd te weten klacht over een beslissing over verlof (artikel 55 lid 1 sub f).

De klacht is ontvankelijk want klager is een cliënt met een verstandelijke beperking met een RM die op grond van art. 24 Wzd is afgegeven en verblijft op <locatienaam> dat een in het in CIBG geregistreerde Wzd accommodatie is.

Ten aanzien van de inhoudelijke beoordeling

De commissie constateert dat de verlofregeling van klager volgens artikel 47 Wzd is opgesteld. Aan het verlof kan op grond van art. 47 lid 9 met instemming van de Wzd-functionaris, voorwaarden en beperkingen worden verbonden betreffende de zorg of het gedrag van de cliënt, voor zover dit gedrag samenhangt met ernstig nadeel als gevolg van de psychogeriatrische aandoening of verstandelijke handicap dan wel een daarmee gepaard gaande psychische stoornis. In de verlofregeling van klager zijn voorwaarden opgesteld die samenhangen met zijn gedrag. Het verlofplan van klager schrijft nu voor dat hij toestemming moet vragen om verlof op te nemen. Deze toestemming is in het verleden gegeven door de begeleiding, maar is nu voorbehouden aan zijn behandelaren. De commissie acht deze wijziging niet in strijd met artikel 47 Wzd.

De commissie merkt wel op dat de klager door dit beleid niet belemmerd mag worden in zijn vrijheid om in het weekend op verlof te kunnen gaan indien er in het weekend geen behandelaren aanwezig zijn om die toestemming te kunnen verlenen.

De verweerder geeft aan dat zij een praktische uitwerking hebben gemaakt ten aanzien van het verlenen van toestemming. Deze praktische uitwerking houdt in dat elke vrijdag de behandelaren ofwel bij de begeleider ofwel bij klager nagaan of klager voornemens is om op gericht verlof te gaan in het weekend. Indien klager aangeeft voornemens te zijn om op verlof te willen gaan in het weekend én de behandelaar constateert dat aan de voorwaarden uit het verlofplan is voldaan, dan geeft de behandelaar vooruitlopend op de verlofaanvraag in het weekend zijn toestemming.

De commissie spreekt uit dat de verweerder zich dan wel moet houden aan deze praktische uitwerking en dat de klager in het vervolg hier geen belemmering meer mag ervaren indien deze in het weekend op verlof wil.

BEOORDELING

De commissie zal de klacht om vorenstaande redenen **ongegrond** verklaren.

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen, binnen zes weken na de dag waarop de commissie deze beslissing aan partijen heeft medegedeeld (dat wil zeggen: binnen zes weken na de dag waarop partijen gemeld is dat zij deze beslissing kunnen downloaden van het netwerk van de KCOZ), een verzoekschrift indienen bij de rechter ter verkrijging van een beslissing over de klacht (zie artikel 56c Wet zorg en dwang).

Deze uitspraak is vastgesteld op 22 maart 2021 door de voorzitter van de KlachtenCommissie Onvrijwillige Zorg, de heer mr. J.A. Heeren, en de leden de heer drs. A.C. Louisse (arts voor verstandelijk gehandicapten) en mevrouw drs. L.J.W.M. Muller (gezondheidszorgpsycholoog, orthopedagoog).

mr. J.A. Heeren,
voorzitter

Dit is de geanonimiseerde versie van een uitspraak van de KCOZ. Conform artikel 56b, lid 7 Wzd maakt de KCOZ haar uitspraken openbaar 'in zodanige vorm dat deze niet tot personen herleidbaar zijn, behoudens voor zover het de zorgaanbieder betreft'. De KCOZ maakt haar uitspraken openbaar door deze op de website van de KCOZ te publiceren.